

ALBINA.

Este de trei ori in septimana: Mercuri-a, Vineri-a si Dominec'a, candu o còla întreaga, candu numai diumetate, adeca dupa momentulu impregiariloru.

Prețulu de prenumeratiune:

pentru Austria:
pe anu întregu 8 fl. v. a.
" diumetate de anu 4 " " " "
" patriariu 2 " " " "
pentru Romani'a si strainetate:
pe anu întregu 16 fl. v. a.
" diumetate de anu 8 " " " "
" patriariu 4 " " " "

Prenumeratiunile se facu la toti dd. corespundintii a-i nostri, si d'adepțulu la Redactiune **Josefstadt, Langgasse Nr. 43**, unde suntu a se adresá si corespundintiele, ce priveșe Redactiunea, administratiunea s'eu s'editur'a este vor fi nefrancate, nu se vor primí, era cele anonime nu se vor publicá.

Pentru anuție si alte comunicatiuni de interesu privatu — se raspunde cate 7 cr. de linie repetirile se facu cu prețulu scadutu. Prețulu timbrulu este 30cr. pent una data, se antecipa.

Invitare de prenumeratiune

la

„ALBINA“

Cu 1 aprilie s. v. începemu patriariu nou de anu si invitãmu la prenumeratiuni nòue. Prețulu remane celu de pana acum'a, ce se vede in fruntea foii.

Numele si locuint'a dloru prenumeranti rogãmu se fie scrise curatu.

Redactiunea.

Viena 26 mart./7 aprilie 1868.

Poporulu francescu n'are, pre semne, multa placere a cet'i „titlele dinastiei napoleonice“ precum le-a scrisu Imperatululu in necontestabilulu zelu ca se lumineze pe supusii sei; ori cã d'aca le cetesce ici colè cate unulu, nu vre se le precèpa. Imperatululu se pòte mangaiá in convingerea cã ast'a este de comunu sorte cartiloru chiar si atunci candu le-au scrisu literati mai mari de catu Maiestatea Sa. De alta parte ómenii si popórale in timpulu de astadi au putiuna placere pentru ceremonii si formalitati, dar posiedu cu ata'a mai multa plecare catra lucururile reale. Asiè este tendint'a timpulu, si de aceea francesulu nu cetesce „titlele“ cãci n'are curiositate a cunoșce in detaiu cate voturi s'au datu pentru Napoleone I s'eu pentru alu III, ei densulu se intrèba: Este Franci'a fericita sub dinasti'a napoleonica? De la raspunsulu acestei intrebãri si-splica apoi francesulu titlele de dreptu ale dinastiei imperatesci.

Daca predomnesce acèsta direptiune in conceptele publico-juridice ale franciloru, este unu ce naturalu si nu e de miratu intr'o tièra ca Franci'a unde curtea suveranulu s'a asemenatu unui otelu, in care vinu si se ducu locuitori totu noii si necunoscuti, si totusi cei dusi remanu ca pretendinti la locuint'a din care au fostu alungati, si de aceea nisuescu di si nòpte a castigá partita pentru pretensiunile loru.

Este dara acolo numai fericirea si multamirea tierii capace a consolidá o dinastia. Inse din nefericire conceptele lui Napoleone despre „multamirea tierii“ diferescu multu de a supusiloru sei de unu timpu in còce, si acèst'a dede ansa la intarirea opusetiunei in catu Imperatululu aflá de lipsa a publicá titlele sale de dreptu, o carte peste care d'aristic'a trecut rapede, fora multu comentariu si luandu nnumai notitia de ea.

Astadi opusetiunea se estinde cuprindendu terenu totu mai multu. Liberalii sunt nemultiamiti pentru cã Imperatululu paresindu politic'a sa de mai nainte a prinsu arm'a a combata la Mentana tendintiele de unitate natiunala ale italianiloru, si preste totu in politic'a ester-na acceptá unu programu periculosu simpatieloru ce si le-a castigatu Franci'a pana acum'a. Partit'a militara erá nemultiamita inca de mai nainte, pentru cã i se lnase ocaziunea de actiune. Partitele dinastieloru alungate vor face probabil-minte incercari a procurá legature cu cei

nemultiamiti. Remanu clericali spriginulu celu mai mare alu imperiului, unu spriginu considerabile la tóta intemplantia dar nu omnipotinte.

Acest'a este astadi stadiulu causei carea se desvòlta rapede si carea in miscamintele prime va avé unu caracteru mai vertosu socialu, apoi va intrá intru insemnetatea ei politica.

Demonstratiunile si prochiamatiunile sunt la ordinea dilei. Pomenimu dintre acestea despre dóue, demonstratiunile de la Grenoble si prochiamatiunea de la Marsilia. Cea d'antaiu durá joia si vineria trecuta, s'a escatu din caus'a cã censur'a nu permisesse unu opu teatralu. Dreptu respunsu censurei, auditorii cu actorii cantara in teatru: „resbelu tiraniloru“, si esindu pe strate inmultindu-se tumultulu s'au atacatu locuintiele catorva persòne oficiali. Prochiamatiunea din M. subscria de „poporulu productivu“ recomanda asceptarea momentulu si contielegere.

Intre aceste cercustantie nu suferè indoièla cã Imperatululu va trebui se intreprinda o actiune energica si liberala ca se dee opiniunei publice alta direptiune, cãci direptiunea d'acù (dupa tóte presemnele) duce la — revolutiune.

Miscamentulu partiteloru din Ungari'a.

Guvernulu unguerescu i se pusese paciint'a la proba prin cultulu lui Kossuth, precum este in natur'a lucrulu ca guvernele constitutiunale se scie cultivá bine si paciint'a. Inse unguirii de la potere crediura cã prin o tactica bine calculata ar poté scapá de sub sarcinele grele impuse de acèsta paciintia si cari i-amenintia si impedece la totu pasulu.

Ocaziunea d'a intreprende acèsta tactica, se dede indata. Perczel trebui se atace pe Kossuth in comitetulu honvediloru, se dechiare cã va luptá puru in contr'a lui Kossuth, era diet'a din a sa parte in siedint'a de sambeta cautá a verificá pre Kossuth de deputatu fora de neci o observatiune. Acum dara Ludovicu Kossuth poté vení a casa se-si ocupe loculu de deputatu in dieta, era Perczel lu va combste, si d'aca va cadé Perczel atunci vom mai gasí pre cineva care se se apuce de ex-dictatorulu, pentru cã vedi-bine nu fie-cui i-ar vení pofta a dá in capu cu densulu: cam acèst'a este in liniamintele principali planulu deákistiloru.

Dreptacea organele deákiste, convinge cã din partea loru s'au facutu pregatirile pentru primirea lui Kossuth, pledau cumca d. ex-dictatoru poté acum returná a casa in pace si se-si ocupe postulu. Guvernulu avendu mai putiuna incredere in atinsele pregatiri, spuse prin „P. Cor.“ cã totusi este lipsa de unu reversu din partea lui Kossuth prin care se se oblege cã intrandu in tièra va stimá legile din validitate.

Va vení d. Kossuth in tièra s'eu nu, va dá reversu s'eu nu? ambele casuri i stau la despusetiune, totulu aterna in asta privintia de la densulu, precum pre-

ceperea lui va aflá cu cale. Ajunge a sci cã deákistii judecandu caus'a cu serioșitate au trebuitu se se pregatèasca pentru casulu celu mai reu, adeca pentru casulu d'aca d. Kossuth ar vení in tièra si ar primí lupt'a cu d. Perczel dreptu reprezentante alu deákistiloru.

In acèsta direptiune se punu tóte medilòcele in lucrare, ca acum pana e timpulu se se despopularizeze Kossuth, nu cumva la retornare se fie intimpinatu cu simpatia si se gasèca unu terenu favorabile pentru densulu.

Planulu dóra ar fi fostu bine combinatu, dar essecutarea lui in detaiu este pre catu se poté de neprecugetata, si a nume:

In Pest'a d. Perczel l'a invinuitu pre d. Kossuth cã a luat de la Prusi'a cincimilione de franci si n'a datu socòta despre ele. Nu se potea face o invinuire mai cutezatóre si marturisimu cã nu prevedemu cum s'ar poté spelá dd. deákisti d'aca ar vení Kossuth a casa si li-ar incepe a insirá cui a datu bani. Óre d. Klapka deákistulu celu mare de astadi n'au avutu bani prusesci candu organizá, din unguiri, armat'a cu care erupse in Ungari'a la 1866? Si candu Kossuth astfelu ar insirá poté si pre alti deákisti si guvernamentali, óre cum s'ar multiamí guvernulu de servitiulu dlui Perczel?

Domineca a sositu Perczel la Albargia (Stuhlweissenburg, Székesfehérvár) in medilòculu alegatoriloru sei ca se continue apostolatulu ce l'a primitu a supra-si d'a derimá veri ce popularitate de a lui Kossuth. Telegramele oficiòse ni spunu cã a fostu fòrte bine primitu, si entusiasmu a fostu, si banchetu a fostu, asidere si luni la comitatu unde d. Madarász cu ai sei strigandu „se traèca Kossuth,“ majoritatea le-a nadusitu vòcea. Din cuventarea lui Perczel tienuta in Alb. re. spune unu telegramu: „De trei ori am organizatu cate o armata, de trei ori Kossuth mi-a luat comand'a, acum a patra óra voiu cercá se derimu idolulu ce vre se-si asiedie tronulu pe naltimea patriei, nu voiu lasá lupt'a in contr'a lui Kossuth pe catu voiu traf . .“

Astfelu Per. repetiesce totu comand'a ce i-a luat Kos. deci e invederatu cã din densulu vorbesce ambitiunea vatemata si nu cutare principiu politicu.

Pentru noi, fie acèsta lupta catu de sgomotòsa si de estinsa, delocu ce am constatatu cã ambitiunile personali sunt in cestiune si nu principiile, vom luá notitia de ea dar nu vom pronunciá nemica in meritulu desbateriloru.

De la senatulu imperiale.

Legea spre regularea referintieloru interconfesiunale.

I. In privint'a confesiunei filoru.

Art. 1. Fiii din casatoria legala s'eu cei ce sunt loru asemene urmèza dupa confesiunea parintiloru, d'aca acestia amendoi sunt de un'a si ace'a-si confesiune. In casatorii mestecate urmèza feciorii dupa relegiunea tatalui, era fetele dupa relegiunea mamei. Totusi potu parintii au nainte au dupa incheierea casatoriei stipulá, ca se fie contrariu s'eu ca toti pruncii se urmeze au dupa relegiunea tatei au dupa ce'a a mamei.

Copiii nascuti afara de casatoria urmèza relegiunea mamei.

In lips'a uneia dintre decisiunile de mai sus, decide confesiunea unui pruncu cel'a ce este insarcinatu cu crescerea lui.

Totu felulu de reverse in privint'a confesiunii, in carea ar avé se se crèasca pruncii, sunt fora de validitate.

Art. 2. Confesiunea unui pruncu, defipta in modulu din articulu precedentu, nu se poté schimbá mai nainte de ce se va decide elu singuru din voia libera. Acei parinti inse, cari sunt indreptatiti a defige confesiunea prunciloru dupa art. 1., potu se face o schimbare in privint'a acelor prunci, cari nu sunt trecuti inca de siepte ani.

In casulu, candu schimba confesiunea unulu s'eu ambii parinti, respective mam'a necasatorita, sunt pruncii mai mici de siepte ani asiá de tratatu, casí candu s'ar fi nascutu mai tardú de ce a schimbatu parintii confesiunea.

Unu pruncu legitimatu inainte de anulu alu sieptele este de tratatu in privint'a confesiunii dupa articulu 2.

Art. 3. Parintii si epitropii (tutorii) precum si preutii sunt respundiatori pentru urmareea acestoru decisiuni.

In casulu de vatemare compete consangeniiloru si superioriloru bisericesci, a recure la ajutoriulu dirigatoriiei, carea e deobligata a cercetá si a decide caus'a.

II. In privint'a trecerii de la una bisericica confesionala la alta.

Art. 4. Dupa plinirea anului 14 posiede fie-cine dreptulu a-si alege confesiunea dupa convingerea sa propria si in casu de lipsa are elu scutulu autoritatii publice. Se recere inse, ca in timpulu alegerii se nu se afie densulu in atare dispusetiune spiretuala s'eu inimala, care eschide liber'a convingere propria.

Art. 5. Cu schimbarea confesiunii pierde biserica s'eu societatea relegiunarie tóte pretensiunile sale facia cu celu ce a esitu din ea precum si acèst'a facia cu aceea.

Art. 6. Ca esirea din comunitatea unui biserice se aiba potere legala, trebuie se fie anuñciata autoritatii politice, carea se notifice asta superiororulu s'eu pastorulu de suflete a bisericiei, din carea a esitu.

Intrarea in biserica de nou aléasa trebuie proselitulu se o dechiare superiorulu s'eu pastorulu de suflete respectivu.

Art. 7. Decisiunea §. 768 lit. a. din codicele civile, prin carea abaterea de la crestinetate se dechiara de motivu de descreditate, deci ordinatoriile §. 122 lit. c. si d. din codicele penale, prin care se incolpa de o crima celu ce indémna pre óre - cine spre decadere de la crestinetate s'eu se încerca a latí o eresia contraria relegiunii crestinesci, — asemene si a §. 304 din codicele penale, prin carea se incolpa de unu deliptu celu ce se încerca a latí o secta crestina, oprita de statu, sunt desfiintiate.

Este inse opritu fie-carei partide confesiunale, cu potere s'eu insielare a-i face se tréca la dens'a pre socii alteia. Decisiunile speciale in privint'a scutulu legale, pe catu nu este datu prin legile penale, sunt rezervate pentru o lego speciala.

III. In privint'a functiuniloru bisericesci si ale pastoriei de suflete.

Art. 8. Superiorii, servitorii si socii unei biserice au se se retiena de la functiuni bisericesci si pastorale pentru socii unei alte biserice, d'aca nu sunt pofiti de persònele indreptatite.

O exceptiune poté avé locu numai in aceste casuri, candu pastorii de suflete respectivi ai unei biserice ceru plinirea unei functiuni ce stá in competint'a loru, s'eu d'aca normele si prescriesele acesteia concedu atare actu.

Afara de aceste casuri este de privitu actulu ca unulu fora de efèptu legalu si autoritate publice au se intrevina cu ajutoriulu loru la recuistiunea persònei s'eu bisericoci strimbatitate.

IV. In privința darilor și prestațiilor.

Art. 9. Socii unei biserice se pot constrînge la dări în bani și naturale sîu la prestări cu lucru pentru scopuri de cult și de binefacere unei alte biserice, numai în aceluși caz, dacă obligamentul la atare prestări se radimă pe dreptul privat, documentat prin urice, sîu dacă este ascurat tabularminte.

Pretensiunea la atare prestări, în casulu de recusare, se pôte validá numai pe calea județului.

Unui pastoriu de suflète nu-i este iertatu, a pretinde de la socii unei alte confesiuni tacese și dari stolarie, dóra pentru funcțiuni facute la cererea lor, și anume numai în catimea legală.

Art. 10. Decisiunile articolului 9 sunt de aplicatu și la prestările pentru scopuri școlare, nu inse, dacă socii unei biserice cu cei de alta confesiune compun pe calea legală o comunitate școlară, căci în casulu acest'a sunt ei fora deosebire de confesiune îndetorit, a suportá spesele pentru școl'a comuna și invetiatoriu, cu eschiderea șpeselor pentru invetiatoriu de relegiunea celei alte confesiuni.

Incorporarea în contr'a vointiei la școl'a unei alte confesiuni, nu are locu.

Art. 11. Tóte pretensiunile nefundate în decisiunile art. 9 și 10 a preotilor, sacristari, organisti și invetiatori de școle, de asemene și cele ale institutelor de cult, de invetiatura și de binefacere ale unei biserice la prestări și dări din partea socilor unei alte confesiuni sunt terse.

V. In privința inmortentărilor.

Art. 12. Pentru locurile de inmortentare are de portatu grige comunitatea, și inmortentarea mortilor este o afacere regulandă prin legile statului.

Fie-care biserică dispune despre funcțiunile bisericesci ale inmortentărilor după normele sale.

Art. 13. O comunitate confesiunală nu pôte denegá inmortentarea unui omu de alta confesiune pro cemitierulu seu: 1) dacă este vorb'a de inmortentare în o criptă familiară, sîu 2) dacă în loculu comunității, unde s'a întemplatu casulu de mórte, nu se afla cemitieru de confesiunea repusatului.

VI. In privința serbătorilor.

Art. 14. Nime nu pôte fi silitu, de a se retiené de lucru în dilele de serbatóre unei alte biserice confesiunale.

Dominec'a este de opritu pe timpulu liturgiei totu lucrulu publicu amenaveru (și totu negociulu publicu).

Totusi în dilele de serbatori ale fie-carei biserice este de intrelasatu în apropierea casei dumnediesci totu lucrulu, prin carele s'ar pôte casiná tulburarea sîu vatemarea serbarii.

Art. 15. O comunitate confesiunală nu pôte fi silită, de a se retiené de tragerea companelor în dilele candu după normele unei alte confesiuni ar fi se nu se traga.

Art. 16. În școlele cercetate de socii mai multor confesiuni se se întocmésca invetia-

mentulu pe catu e cu potința asiá, ca și minorității se fie cu potința a-și impliní detorințele religiose.

De la diet'a Ungariei.

(=) Siedinti'a casei reprezentantiloru din 4 aprilie 1868.

Presiedinte: C. Szentiványi; — Notariu: c. L. Ráday și A. Rádich.

La ordinea dilei sunt puse:

1) Publicarea rezultatului votarii de ieri pentru alegerea membrilor cari vor întregi comisiunea natiunalitatiloru.

Alesi sunt cei însemnati în raportulu nostru din siedinti'a trecută.

2) Votarea definitivă a proiectulu de lege relativu la restituirea tributulu de consumu la saharulu esportatu etc.

Espirandu adeca de la prim'a votarea a supra proiectulu mentionatu restimpulu recortutu de 3 dile, proiectulu acum se cetese a 3 óra și se substerne votarii definitive.

Cu ocaziunea acest'a majoritatea acceptandu proiectulu, presiedintele incredintiéza pe not. Rádich cu transportarea lui în cas'a de sus.

3) Referat'a comisiunei permaninte verificatórie.

Definitivu sunt verificati urmatorii ablegati nooi: sen. Ludovicu Kossuth; P. Nagy; J. Galu; G. Kopp; P. Moricz, A. Tokody și d. Berzenczey.

Altu obieptu nefindu la ordinea dilei presiedintele róga în fine secțiunile finantiare catumai curendu a desbate proiectele nué a ministrulu de finantie și autenticaundu protocolulu compusu ad interim a siedintiei de astadi aredica siedinti'a.

În siedinti'a de astadi a casei de sus predede not. cas. repres. Rádich proiectulu de lege definitivu votatu, estrasele protocolulu din desbaterea proiectulu; precum și epistol'a presiedintelui dietii croate.

Desbaterea proiectulu de lege se va începe luni.

Mai multi amici

pré stimabili ai foii nóstre ni adresara urmatórea epistol'a privată cu postscriptulu ca eventualminte s'o potemu și publicá:

„Langa Alba-Julia 15/27 martiu 1868. Dle Redactoru! Pentru unu omu cultu și de consciința curată nu pôte existe o tirania și tortura mai cumplită și nesuferibilă, de catu candu elu se acusa în publicu și se împovara cu o responsabilitate din cele mai grele pentru conduit'a sa politică și natiunală, și totu o data i se pune pumnulu în gura pentru ca se nu se póta justificá.

„În asta pusetiune ni se presenta nóa multu meritatu nostru barbatu G. Baritiu după epistol'a sa deschisă catra A. Halmágyi în nr. 20 alu „Gazetei Tr.“ — și fiindu că dsa apare adusu la acésta pusetiune într'o cauza publică, o cauza capitală a natiunei, tienemu

că injuri'a ce invólve ea, cauta se atinga pe fiecare adeveratu fiu alu natiunei, de unde prețindemu, că nici unulu n'are dreptu d'a fi nepasatu de acésta templare.

„Noi, dedati a petrece cu vîva atentiune cele ce se publica prin foile nóstre natiunale *nedependinti*, după sporiinti'a nóstra credemu, că dlu Baritiu, cu cunoscut'a sa loialitate și întieleptiune, abié ar fi capace se scrie, ce „Albin'a“ în situatiunea ei de fatia — n'ar fi în stare a primí și publicá. Celu pucinu noi pan' acum n'am potutu aflá în articolu dlu Baritiu tесе, argumente, date și direptiuni mai aventate și cutezate, de catu cele ce întempinamu pe tóta diu'a în colónele Albinei, — fora a fi întielestu, cumca dóra si Albinei s'ar fi intentiunatu punerea de pumnu în gura.

„Deci noi ni plinimo o detorința natiunale, candu venimu a rogá pe stimabil'a Redactiune a Albinei, ca în casulu dacă ar consenti cu noi, se binevoiesca a oferí dlu Baritiu acelu „*campu de ajunsu*“, pe care-lu cauta, după care oftéza în aminti'a epistol'a deschisă catra A. Halmágyi.“ —

Noi consentiundu și fiindu incredintiati și despre consentimentulu ilustriloru fundatori ai foii nóstre, adaugemu:

S'au intentatu din mai multe parti, multe și în contra nóstra, dar — multiamita lui Ddieu — fura fora succesu. Speramu că și cele ce s'ar mai intentá, pre catu timpu vom remané între barierele legei, dreptatei și bunici cuviinție, nu vor poté se aiba succesu.

La provocatiunea d'a oferí colónele foii nóstre dlu Baritiu, avemu se observamu că după scirea nóstra, natiunea română n'are neoi o fóta, carea nu s'ar tiené onorată d'a poté numerá pe unu barbatu ca dlu Baritiu între cultivatorii și conlucratorii sei. Despre acésta dlu Baritiu, din partea nóstra celu pucinu, credemu că este convinsu. Redact.

Bodesci (cottulu Zarandului) 31 martiu.

(*Escursiune catra Aradu. Parastasulu pentru Georgiu Popa.*) Sovenirea și sacrulu tributulu de recunoscinta ce detorim a celoru barbatu memoritoru cari tóta viét'a lor au petrecut'o în lupte pentru triumfulu romanismului, au traitu și au lucratu pentru elu, — m'au îndemnatu a plecá se ieu parte la parastasulu ce s'a tienutu în 16/28 martiu în beserica catedrală din Aradu pentru repausatulu dar memoritorulu Georgiu Popa fostulu comite supremu în comitatulu Aradului.

Trecuse unu anu și diumetate de candu nu umblasemu catra Aradu, și în acestu restimpu multe s'au schimbatu, deci eram curiosu a vedé ce direptiune au luat schimbarile, dacă ele sunt spre binele nostru și marturisescu despre naintarea nóstra natiunală, sîu din contra?

Ajunsei la Cuiedu și la Silindia, comune însemnate în comitatulu Aradului și vediu o multime de case nóue frumóse, aprópe la o sută, împreuna cu numeróse cladiri economice.

Nu-mi potui ascunde curiositatea și adresai unui romanu cateva cuvinte: Multe case s'au facutu aici de 1/2 anu?

Multe — mi respunse tieranulu — dar se scfi dle că acele nu sunt case romanesce, ci acolo locuiescu ungurii pe cari domni de pamentu i-au chiamatu aici, și li-au datu pamentu ca se-si faca case și se sémene cativa ani.

Dar apoi unde vor traí (l'intrebaui mai departe) că sunt fórté multi și li trebuie multa semenatura, și dacă domni de pamentu li-ar dá totu pamentulu ce-lu au totusi n'ar fi de ajunsu la atata glóta de ómeni?

— Asié e, dle, că domni de pamentu li-au datu locu de case și ceva semenatura numai pentru cativa ani, și ei neavendu locuri proprie nu sunt mosceni ca noi, inse au alta ceva de cugetu, adeca domni de pamentu li dau bani imprumutu ca se cumpere pamenturi de la romani, une ori în arenda dar mai vertosu se sillescu a le cumperá de la romani de moscenire, și asié peste cativa ani o parte mare din pamenturile nóstre va fi în proprietatea lor și densii se vor face mosceni în locurile nóstre. éra ai nostri vor trebui se fie slugi.

— N'ai téma frate (respunsei omului meu) ungurulu neoi odata nu si-a ajunsu scopulu d'a sterpi pe romani din locurile lor, și nu-lu vor ajunge pana va fi lumea. Se vîna densii pe aici catu de multi, se chiamo domni de pamentu și pre cei ce au remasu în Asi'a, și se li dee totu ce au, nóa nu ni pasa, numai voi se ve feriti a dá pamenturile vóstre în arenda sîu a le vinde de moscenire ci trebuie ca voi se le lucrati cu manele vóstre și cu vitele vóstre și cu straduinti'a vóstra. Dacă nu veti fi lenesi și nu veti fi beutori, strainii nu ve vor poté întrece și nu vor poté prinde radecine între voi, ci vor întorná la patri'a lor ce au pasesit'o, éra aici va remané totu patri'a nóstra. Eu sciu bine că ungurii dorescu se ne ungerésca pre noi prin felurite medilóce, dar pre catu timpu vom fi descepti, densii vor remané cu dorinti'a lor de parte de realizare casí cerulu de pamentu.

Am ajunsu la Aradu. Parastasulu a facutu a supra-mi o impresiune grandiósa în catu nu me sentiutu destulu de dibaco ale descrié tóte cu de amenuntulu. Voiu spune numai că arangiarea face multa onóre parintelui protosințelu Mirono Romanulu. Inteliginti'a română cu o multime de preoti acursesc din tóte comitatele vecine și asié funtiunea s'a potutu celebrá cu destula solenitate. Am sentitu durere că parintele nostru episcopu n'a fostu sanetosu ca se póta partecipá precum doriá. Între cantareti s'a destinsu protopopulu Pop din Borosineu. Numele protopopiloru Ratiu și Chirilesu ni-au adusu a minte de cei ce portau o rola la 1848 sub aceste nume. Óre va mai fi unu sinodu la Chisineu casí atunci?

preotulu Nicolae Butariu.

FOISIÓRA.

Imnu.

Fiintia creatória, a carei mana drépta

Croesce legi naturei din ceriu pana'n abisul!

O ginte, ce — prin seculi — mai multu fu

maltratată,

De catu, în legea firei, dreptatea — i-a

prescrisu:

Te róga, te adóra în pietatea sa . . .

Asculta-i dar rogarea si-i tinde man'a ta!

Unu infusoru — prin spune, de face vr'o miscare,

Si-o pasere de canta cu doiu melodiosu:

Li scfi pré bine lips'a si tainic'a oftare,

Si le conduci instinctulu — pe drumu misteriosu;

Deci, rug'a, ce o 'ndrépta la tine — unu

poporu,

Tu nu o poti respinge, lipsita de favoru! . . .

Atatea secole negre trecura, espirara

P'a timpuriloru aripi, si-atati-a ani vitregi,

P'acestu pamentu — strabunii, de candu se a-

siediara —

Luptandu-se cu mórtea prin nopti si dile

ntregi . . .

O, tu Parinte, bunel tu n'ai potutu uitá

Pe bravii cei d'odata, condusi de grigea ta!

De facia-au fostu Carpatii, cu Dunarea betrana,

De facia sunt si astadi, si potu fi marturfi:

Déca-au sciatu de frica vr'o sabia romana

Atunci, candu stá în facia cu suto si cu mfi?!

Dar trebuie se spuna si santu-ti buletinu,

În care-e scrisu trecutul, si-alu gintiloru

destinul!

Ni-ai datu o tíera mandra, unu raiu de fericare,

Cu muri nerestornaveri, cu munti inaliati,

Cu unde cristaline, cu vái de suvenire,

Cu sinu de minerale, cu 'mpovorati,

Si-ai pusu pe tronul dreptatea, sub care-acestu

poporu

Traia o viétia dulce, scutitu d'alu teu favoru!

În-daru venira atunci orcanele getiósce,

Voindu, se ne negrésca cu órbe profanari,

Cáci falnic'a virtute si braciule nervóse

Pasira preste tóte — cu brave triumfari . . .

Romanulu ca o stanca, cu tóta fal'a sa,

Statu neclatinaveru — proptitu de man'a ta.

Urmara inse — crime si certe desfrenate . . .

Virtutea stramosiésca în culpe s'a strivitu . . .

Si apoi s'a stersu ide'a de drépta libertate,

Si 'n négr'a sa trufia — caten'a s'a ivitu . . .

Ne-ai datu în man'a sortii, si ea ne-a restornatu

Prin intrig'a barbara niegrita de pecatu . . .

Cáci ca unu noru de gróza ce tuna si trasnesce,

D'odata — unu roi selbatecu bul p'acestu

terenu . . .

Romanulu prinse arma, si-o 'ntórse voinicesce . . .

Dar ah, menitu fu dómne, cá noi — se de-

cademu . . .

Si chiaru pe catu de 'nalta fu culmea unde-

am statu,

Asié-e de-afundu abisulu, în care am picatul . . .

Si acestu poporu acuma — de socoli patimesce,

Cu fruntea arsa 'n chinuri si 'n focu nalu-

sitoriu . . .

Amórea nu-lu adhia, credinti'a nu-lu nutresee,

Speranti'a nu-i promite viétia 'n viitoriu . . .

Natur'a nu-i produceu recóre pe sudori,

Colib'a nu-lu scutesce de recile fiori! . . .

Copilulu inca 'n léganu totu tipa cu dorere,

Unu chinu i-stringe pieptulu cu-a sale redac-

ini . . .

Copil'a despletita în galfeda tacere,

Nu scí, cá este sóre si 'n sóre dulci lumini,

Nu scí, cá si ea are doi ochi ce ardu cu doru,

Si zimbetu pe guritia, si 'n anima amoru! . . .

Ma totusi, asta ginte si 'n trist'a sa cadere

A datu dovéda lumei — de-atate dieci de ori:

Cá nu pôte se-i stinga eroic'a potere

Neoi chiaru o vecinicia de sange si fiori . . .

Asié ne-spune Prutululu cu sinulu seu undosu,

În care se 'necase paganulu celu setosu!

Ni spune campulu Panei, ce-acopere 'n suspine

Cadavrele corupte din falniculu seraiu,

Asié si plaiulu Turdei, a carui siópte line —

Triumfele strabune le-pórta sus prin raiu! . . .

Deci pana candu, o Dómne, mai vrei se su-

ferimiu,

Se nu ne mai surida marirea — ce-o ge-

limu??

Din Patri'a cea vechia ce-avuramu mai nainte,

D'acéa-ai disu se trecemu la est'a-l-altu pa-

pamentu:

Se dai în man'a sortii destinulu unei ginte,

Spre care ochiu-ti inca privise suridiendu? . . .

Si ultimele unde, prin carii mai plutim,

Acum se ne-consume în sérbedulu seu sinu?

Destulu, destulu, o Dómne, cu trist'a maltratate,

Cáci umbrele martire dau vóce din pamentu,

C'a loru invinuire n'a fostu atatu de mare

Cá spini suferintiei ce crescu p'alu loru

mortentu!

Ajunga 'n fine reulu acelu sbuciumatoriu,

Ascunda-se trecutul în mandru viitoriu! . . .

Fiintia creatória, a carei mana drépta

Contiene universulu în legi dumnediesci!

De-e dreptu d'a ta iubire nu este mesurata,

De sófi remunerare precum si pedepseci:

Romanulu te adóra în pietatea sa . . .

Ascultai-i dar rogarea, si-i tinde man'a ta! . . .

Ionitia Badescu. *)

*) Acestu imnu ne-a recereatu auctorulu se-lu publ-

cámu din mentionatulu seu opu. Red.

Calea ferată Liouu-Cernăuți.*)

Unu milionu de florini anticipare de la statu si frangerea puntei la Cernăuți sunt fapte cari, dorere, tare ingraba adevărul profetia noastră. N'am face amintire de acestu triumfu tristu alu profetiloru nostru, daca celu putienu dupa atate esperintie triste am potè avè speranta că în fine a înocetatu a se lucrà fara sistemul în treb'a căileru ferate; inse de óra-ce tocmai ce'a ce noi am condamnatu — adeca întimitate între consiliarii de la administratiune, între directorii generali si între întreprinditorii cladirii, mai departe aplicatiunea definitiva a directoriloru generali, individi cari mai lesne potu fi ori-si-ce alta de catu barbati de specialitate, în fine esaminarea mânca a proiectelor precum si a cladirilor indeplinite s. a. — s'a facutu în timpulu din urma mai cas' din principiu de norma, ni tînemul de detorintia a luà cuventu în acèsta cauza.

Trecemu peste tóte ingrigirile nostre spimate în anii 1863, 1864 si 1865 contra concessiunii calei ferate Liouu-Cernăuți si a esecutarii prin principele Leone Sapieha ca concessiunii si Toma Brassey ca întreprinditoriu cladirii, si facemu amintire numai de a dóu'a interpelatiune a ctelului Leone Thun si consortioru careia la 22 iuliu 1865 s'a asternutu casei magnatiloru, în urmare respunsului seu la antai'a interpelatiune, dara n'a ajunsu a fi cetita pentru că curundu se închise senatul imperiale. Capulu d'atunci alu ministeriului de comerciu dupa antai'a interpelatiune a pusu în vedere casei de sus proiectulu concessiunatu alu lungimeii si situatiunea acestui proiectu de cale, pe cari s'au basatu interpelatori si au adusu a dóua interpelatiune, din carea scótemu urmatoriele:

„Subscriisii au esaminatu aretarea lungimeii facute de dlui Toma Brassey si au afluatu că relatiunile nivelarie din ca sunt în mare gradu stricatiose în multe puncturi pentru comerciu, pentru desvoltarea în venitoriu si dreptu-ace'a pentru garanti'a intereselor si si pentru venitele statului, fara ca acés'a se fic neincungiurabila prin relatiunile terenului. La parere arata aceste relatiuni ale terenului mai ingraba că la proiectu au predominu consideratiuni de economia spre folosulu întreprinderii cladirii care folosu neci într'unu chipu nu pôte fi basatu prin atare suma de cladiru ce dóra s'ar fi mesuratu prè avaru întreprinditoriloru. Întreprinditoriuu afla la mai multu ca 2/3 din lungimea calei de 35 mile unu terenu atatu de favorabilu, în catu pe aceste parti spesele cladirii abiè ar constá 350,000 fl. la o mila, pana candu elu primesce în fondulu cladirii 641,700 fl. în argintu, la o mila. Deci este cerere prè drépta că pro partea cea mai rea a liniei calei se se spezeze ceva mai multu. Din profilulu lungimeii asternutu nóua de dlui Brassey se vede că o mare parte, un'a cu multu prè mare den inaltiarile forciade de la 1—125, 1—140 si 1—180 se pôte de totu delaturá daca s'ar sepá de 4—5 stangini si la alte locuri s'ar face dolme totu atatu de nalte. Atari ajutoriri sunt nesmintitu mai cu spese de catu dolme si sapaturi. Dara sepaturi si dolme de 4—5 stangeni se dau si la linea Carolu-Ludovicu, si pentru ace'a nesmintitu se va potè adevérî că în generalu relatiunile terenului calei Liouu-Cernăuți nu sunt mai rele de catu cele de la calea spre Galitia, Carolu-Ludovicu. Generalminte tóte inaltiarile sunt tare stricatiose caletoriei si s'au pusu în folosintia numai pentru a se acomodá terenului si a incungiurá ori care prelucrare a pamentului.“

În acestu modu interpelatiunea da desluciri tare petrudicatorie regimului, sfatuindu a se face esaminare ratiunala supra proiectului. În mani'a acestei prè aspre interpelatiuni, în mani'a tuturoru temeriloru nostre spimate fara reserva pentru venitoriuu calei, se facu cladiru dupa proiectulu lungimeii ce erá recunoscutu de nefavorabilu, era astadi vedemu fruptele acestui faptu că statulu trebuie se mai deca adausu dóue parti de trei, adeca unu milionu de fl., din sum'a garantata de subventiune carea este 1.500,000.

Firesee, pe acèsta cale comunicatiunea e mica, vin'a principala inse pentru putienu venitulu curatu o pórtá asiedierea fara scopu a calei, fiindu că ingreuieza comunicarea, din care cauza urca spesele si si pretiulu transportului se urca. Capitalu mare pentru cladiru, relatiuni rele nivelarie si pretiu innaltu de transportu, si inca într'o tíera unde comunicatiunea pe căile de tíera e mai efina, sunt neamicii cei mai mari pentru venitele outarei cale.

Faptele complinite adeveresou; nu e de lipsa ca se mai vorbimu noi multe, ci lasámu actiuniloru si contributilorulu de dare a judecá despre acèsta esperintia avuta de invetiatura. Ce se tîene de frangerea puntii la Cernăuți, nu voimu se însemnámu cam de odata acèsta catastrofa ca unu prèvestitoriu a óre-carorur rele ce ar avè se-i urme, ci voimu numai se revocámu în memoria procederea în cladiru întrega pe acèsta întindere.

In fói'a de séra a „Pressei“ de la 24 martiu s'a fostu spusu din parte competente ca acèsta frangere a puntei nu ar invinuí pe întreprinditoriuu cladirii Toma Brassey, si cum ca stelpii de punte pusi de T. Brassey s'ar fi adevèritu de prè buni. Pre catu scimu noi, T. Brassey a luat u asuprasi cladiru calei Liouu-Cernăuți, precum a luat u acum calea Cernăuți-Suceava, pentru unu pausalu. Dreptu-ace'a, e lucru naturalu, a fostu în interesulu seu propriu ca se procure tóte catu se pôte mai pe efínu. De aceste procurari efine se tîenu si punctile de feru dupa sistemulu lui Schifkorn. Dara fiindu că dlui T. Brassey astfelu de punctu ce trei respective 6 parieti, precum sunt la calea Carolu-Ludovicu, i erau prè scumpe, a folositu punctu cu 2 resp. 4 parieti (totu pentru efinitate care pururea erá de însemnetate pentru pusunariulu dlui Toma Brassey) la puntea calei ferate langa Cernăuți, deci taictur'a piezisii s'a mai slabitu cu 1/3 si s'a urcatu poterea ce are s'o de ferulu, si prin ace'a siguritatea incincita s'a redusu la o siguritate cam indoita.

Deci trebuie se fimu consecinti în ce'a ce a disu partea competinta în fói'a de séra, si candu voimu se abatemu vin'a de pe capulu dlui T. Brassey nu potemu de alta parte se lu laudámu căci stelpii puntei i-a ziditu dsa totu atatu de pucinu pe catu — a turnatu ferulu. Stelpii fara indoieia sunt pregatiti în modu solidu, inse den partea subîntreprinditoriloru Poretii si Kozaliewicz era nu din a dlui Toma Brassey.

Nu voimu a ne lasá mai adancu în cercetari; dara credemu că nu e consultu a laudá innainte pre întreprinditoriuu cladiriloru mari celu responsabilu anglesescu, pentru că nu se pôte sci daca óre-care consecintia n'ar fi fostu mai consulta, fiindu că cele lalte obiecte si zidiminte cladite pe calea ferata spre Cernăuți si acoperite cu petri patrata se reprezenta în forma tare frumósa privitoriuului, dara cum va fi interiorulu loru — de ce cualificatiune, ast'a a adevèrî — lasámu de asta data nedesbatutu.

Romania.

Bucuresoi 6 aprile. (telegramu.) În siediint'a de astadi a camerei s'a facutu interpelatiune de ce nu existe în Iasi garda nationala? la ce ministrulu Ionu Brateanulu respunde ca pre catu timpu mai traiesce ur'a în contr'a gidaniloru era în camera nu se retrage proiectulu de lege propusu de o partita în caus'a ovreiloru, pana atunci n'are de cugetu a dá arma în man'a agitatiei.

Tergulu de Viena.

Pretiurile negótiiloru sunt:

	centenariulu (marge, mage)	
Bumbaculu Egiptianu	90 fl.	115 fl.
„ Nordamer. middl.	65	70
„ Grecescu	60—	65
„ Levantinu 1.	60—	62.50
„ Persianu	57.50	60
„ Ostind. Dhol. fair	67—	70
„ „ middl. fair	62.50	65—
Canep'a de Apatin	19.50	21.75
„ „ Itali'a, curatite faine	58	74 fl.
„ „ midilocoia	40	57
„ „ Poloni'a naturala	25.50	36—
„ „ „ curatita	24.50	30.25
Inulu natural de Polonia	18—	20.50
„ „ Moravia natural	26—	35.75
Mierea de Ungari'a naturala	—	—
„ „ Banátu alba	—	—
„ „ Ungari'a galbena	—	—

Sementi'a de trifoiu din Stiria de cent.

„ cea rosia curatita	24.50	26.50
„ „ lucerna italiana	28.50	29—
„ „ „ francésca	29—	30.50
„ „ „ unгурésca	29	30.50
„ curatita	31—	32—

Talp'a lucrata (Pfundleder)

prim.)	93	95
„ „ („ Corametti)	89	91

Pelea de bou, uda cu córne,

„ cea din Poloni'a de	23—25	
„ din Ungari'a de	26—28	
„ „ „ uscata cent.	54—56	fl.
„ „ vaca „ „	58	60
„ „ vitielu „ „		
„ fora capetine	130	134
„ cu capetine	110	115
„ din Poloni'a cu cap.	84	87

Cleiu pentru templari celu negru

„ „ „ celu brunetu	21—	22—
„ „ „ celu galben.	22—	22.50

Oleulu de inu

„ „ rapitia (rafinatu) —	25.50	26
„ „ terpentinu galitanu	16—	17—
„ „ „ rusescu	15.50	16.50
„ „ „ austriacu	19—	20—

Colofoniu

Smól'a négra	7.25	7.50
„ „ „	5.72	6.25

Unsóreu de censusa din Iliri'a

„ „ „ Ungaria (alba)	16.50	17.25
„ „ „ „ (albastra)	15.50	16—

Rapiti'a din Banatu, metiulu

„ „ austriacu	5.50	5.75
---------------	------	------

Perulu de capra din Romani'a

fl.	fl.	
Lan'a de óie, cea de iérna	75	85
„ „ „ „ véra	„	„
„ „ „ „ mielu (fina)	120	125
„ „ „ „ óie din Transilvani'a	92	„
„ „ „ „ „ Brail'a, Jalomitia	70	72
„ „ „ „ „ Romani'a mare	65	66
„ „ „ „ „ mica	60	62

Unsórea de porcu

37—	37.50
Stani'a afumata (loco)	38.50 — 40—

Cér'a din Banatu si din Ungari'a, cea galbena

121	124—
„ cea nalbita	—
Prunele uscate, din (cent.)	12.50 — 15.25
Zaharulu Raffinade	29.50 30.50
„ Melis	27.50 28.50
„ Lompen	26.50 — 27—

Seulu de óie din Romania

Coltiani (Knoppert) I. din 1867	13.50	14—
„ „ II. „ 1867	11.75	12.25
Dirdie (Trentio Unguresci, albe	12—	13—
„ — jumetate albe	10—	11—
„ — „ obele	9—	9.50
„ — „ ordinarie	7.25	7.50

(Burs'a de grâu si farina, în Viena, 4 aprile.) Fiindu că de la reportulu nostru din urma nu s'a întemplat neci o înshimbare, ci a remasu tóte în nefavorulu cunoscutu, reproducemu astadi numai arctarea oficiósa a pretiureloru, însemnandu că în decursulu întregu alu septemanei abiè au trecut u cativa meti de bucate.

Insemnámu: gráulu de Banatu 88 fl. 6.80—6.85, de la Raab; totu acél'a den Viena: 7 fl. — Secar'a de Ungari'a, 77/80 fl. 4 fl. 75 den Viena. — Cucurudiulu, 80 fl. 2.95, 81 fl. 3 fl. 10, transito. — Ordiulu de Ung. 45 fl. 1 fl. 88; 46 fl. 1 fl. 94, 48 fl. 2 fl. 49 fl. 2.06—12 cr. 50 fl. 2.15—20 cr. de metiu, transito.

In piati'a vitelor u s'au menatu 2632 capete de vita, cantarindu 520—710 fl. anu capu; au trecut u dintre acestea 1639 de bucati. Pretiulu: 26—28 fl. de centenariu, 137—185 fl. de capu. Vite junghiate s'au adusu: 2532 de viticii, 20—30 cr. de fl.; 1493 de miei 7—11 o parechia; 137 de oi, 16—20 cr. de fl.; 469 de oi víi, 19—23 cr. de fl.; 129 de porci mersiavi 27—31 cr.; 227 (víi) 22—24 cr., 283 medilocii 24—26 cr., 863 grasi 26—28 cr. de fl. Fen u trecut u 4580 de cent. cate cu 1 fl. 46 u. cent. Paie 86 de clái cate cu fl. 8.25 un'a.

Aradu, 4 aprile 1868.

Tergulu de tíera alu „Floriloru“

se tîenú în dilele acestea, resultatulu i fu medilocu, dóra pentru că timpulu erá ploiosu si caile tare stricate. — Preste totu luat u s'a obser-

vatu că pretiurile tuturoru obiectelor de vendiare s'a mai urcatu ori — cum dicu romanii nostri — „scumpetatea e mai mare ca în anii trecuti.“ În catu este pentru bucate, negotiarea loru remase de totu neinfluitata de tergulu de tíera, ceroarea, trecerea si pretiulu loru remasera totu ca în septeman'a trecuta: nu prè bune. În acestu tergu avú cea mai buna trecere negotiulu de lucrulu cu man'a, în sine luat u inse nu fu de mare însemnetate.

Vitele erau tare multe adunate, se manasera din Ardealu si den tîenutulu nostru, dara nu se vendura ei în cea mai mare parte le întórsera a casa din lips'a cumperatoriloru. Pretiurile erau urmatoriele: boii grasi, dupa cantariu, la 12—12 1/2 cent. (magi) 300—315 fl.; boii de jugu o parechia 200—300 fl. — Vacile, de cele sterpe 30—50 fl.; de cele cu lapte 40—60 de fl. de capu, ele erau cam scumpe si le cercau numai tieranii. — Cail erau tare scumpi, rase mai alese nu erau; cei de lucru: 130—150 o par. — Porci erau tare multi; de cei mersiavi, de 1 anu erá o parechia 24—30 fl.; cei grasi i vindeau cu cantariulu 26—27 cr. de fl. Cercarea lor u a fostu slaba. Clisa (lardu, slanina) erá putiena, 31 fl. unu centenariu (magia); untur'a: 38 fl. unu cent.

Produpte naturale erau putiene; pei de bou, dupa cum erau de grele: 28—37 fl. o parechia; de vaca: 16—21 o par; de vitielu, uscate 3—4 fl. o parechia, pentru unu centenariu de pei de v. se cerea 120—125, dara nau trecut u în astfeliu de catimi; peile de oi de Ungari'a: 3 fl. 60—3.80 de par. cele decapre: 2 fl. 80—3 fl. d. p. 100 de bucati de córne de boi: 25—28 fl. — Între altele timpulu este favorabilu, despre sementari se aude bine, Muresiulu a scadiutu, dara naigatiunea inca nu este neci catu ingreuiata.

Temisiór'a, 3 aprile 1868.

(Reportulu de septemana a Loidulu din Temisiór'a.) Negotiarea cu bucatele este de cateva dile în cóce favorabila. Desi pretiurile nu s'au mai imbunitu, totusi se afla destui cumperatori cari respundu pretiurile ce le notaram de unadi, asemenea si trecerea pe sém'a esportulu nu fu însemnata,

S'au vendutu pentru strainetate aprópe 20000 de meti de grâu den soiulu celu mai greu si de celu de medilocu.

De 2 dile se aducu mai multe bucate de la sate, gráulu de frunte lu primescu cu dragu pentru 6 fl. fix, ori si caparitu.

Notámu.

Gráulu 87/89 1/2, fl. 6.15 — 6 fl. 20 cr.; 86/89 1/2, fl. 5 fl. 85 cr. — 5 fl. 90 cr.; 85/89 1/2, fl. 5 fl. 70—5.75 cr.; 83/89 1/2, fl. 5 fl. 40—45. — Secar'a, putiena rezervata, s'a vendutu cam 3000 meti 78/80 fl. 3.90—4 fl. Porumbulu (cucurudiulu) 80/81 fl. 2 fl. 50—60 cr. — Ordiulu 68/70 fl. 2 fl. 60—65 cr., n'a trecut u. Ovesulu, 46/48 fl. 1 fl. 50—60, 10%, are trecere rea. — Spirtulu este inca si acuma cercatu, 1/2—1 cr. mai scumpu.

Hartu industriale.

Actiuni de mór'a cu vaporu din Temisiór'a 185 fl. în bani; 190 în marfa.

Actiuni de la banca de comerciu si industr. din Temisiór'a, în bani 165, în marfa 170.

VARIETATI.

== *Necrologu.* Astadi în 5 aprile 1868 a repausatu Vilibaldu Putilean controloru la cass'a de resbelu c. r. din Temisióra în etate de 47 de ani, plansu de soci'a sa Solomia, de fiulu seu Vilibald si de fiastrele Elen'a si Eva. Înmomentarea se va întemplá în 7 aprile d. m. la 3 óre — Repausatulu a fostu unulu din cei putieni granitieri ai regimentulu Nasaudanu cari cu atata bravura se portara la 48 în Pesta, si ajunsu prin insa-si purtarea si ostení'a sa la tréptá si rangulu unui capitanu, si ca atare purta si oficiulu la cass'a militara de aici, si a luat u parte si la batali'a de la Königgrätz, fie-i tieren'a usóra. Temisiór'a în 5 aprile 1868.

== *Bugetulu tierii ungresci* se ascépta ca astadi se se astérna dietei. Se vorbesce că d. Lónyay ministrulu finantiloru nu l'a sciutu compune fora de deficitu.

== *Contributiunea de avere,* ce dlui Brestl ministrulu finantiloru cisleitanice voiá s'o introduca, a datu ansa la mai multe remonstratiuni din partea unoru corporatiuni din Bohemi'a cari credu cumca densele n'ar fi în stare a mai platí si acestu soi de contributiune. De altminte resensulu comunu ce l'a întimpinatu Brestl pôte că-lu va îndemná a-si retrage propunerea.

* Nu ni-a permisú spatiulu a ne ocupá purure de ajunsu cu cestiunile economice si desclínatu a drumurilor de feru neci macar a celor'a ce treou prin locuri romanesci. Acèsta lipsa credemu a o suplini în catva prin reproducerea din „Presse“ a acestui articulu care atinge calea Cernăuțiloru. Ovrefi speculanti si eu diaristic'a lor u se întielegu purure, lucra purure unulu pe mór'a celuia laltu, séu cum si-dicu ei „Sagen wir uns Euer Gnaden,“ si de aceea e interesantu cum Pr. chiar dá de golu atina'a compania, care — per tangemtu fic disu avú Offenheim de aginte la Bucuresci. Red.

